

Käsikirjoituksen matka julkaistuksi artikkeliksi

Politiikka-lehden koulutustilaisuuden opit

ANNU PERÄLÄ

Politiikka-lehti järjesti 11.10.2022 virtuaalisen kirjoittajakoulutuksen ”Käsikirjoituksen matka julkaistuksi artikkeliksi – Millaista on julkaiseminen *Politiikka*-lehdessä?”. Tilaisuudessa käytiin läpi lehden toimitusprosessia kulisseista käsin ja kuultiin kolmen politiikan tutkijan puheenvuorot vertaisarvioinnista. Tilaisuuden tarkoituksena oli havainnollistaa tieteellisen julkaisemisen eri vaiheita ja auttaa erityisesti nuoria tutkijoita valmistautumaan niihin.

Tähän katsaukseen on kerätty tilaisuuden keskeiset opit ja oivallukset. Katsaus kuljettaa lukijan artikkelin lähettämisen ja vastaanottamisvaiheesta vertaisarviointiin ja sieltä artikkelin toimittamiseen ja julkaisuun. Kuvaus perustuu nimenomaisesti *Politiikka*-lehden julkaisuprosessiin ja voi joiltain osin poiketa toisten julkaisujen vastaavista. Jotain pieniä eroja voi myös ilmetä *Politiikka*-lehden toimitusten välillä esimerkiksi artikkeleiden toimittamiseen liittyen. Päälinjoiltaan tieteellinen julkaisuprosessi on kuitenkin samanlainen kohdelehdessä riippumatta, ja useimpia katsauksen oppeja voi soveltaa kaikenlaisiin tieteellisiin teksteihin.

VAIHE 1: ARTIKKELIN LÄHETTÄMINEN JA VASTAANOTTAMINEN

Artikkelikäsikirjoitukset lähetetään Tieteellisten seurain valtuuskunnan (TSV) ylläpitämässä sähköisessä OJS-järjestelmässä (*Open Journal Systems*). Ennen artikkelin lähettämistä kirjoittajan tulee tutustua *Politiikka*-lehden kotisivuilta löytyviin kirjoittajaohjeisiin ja laatia artikkeli niiden mukaisesti.

Tutkimusartikkeleissa on tärkeää varmistaa, että käsikirjoitus on täysin anonymi. Toisin sanoen artikkelista ei käy ilmi kuka tai ketkä ovat sen kirjoittaneet, esimerkiksi viittaukset omaan aikaisempiin kirjoituksiin anonymisoidaan ja artikkelitiedoston metatiedot tarkistetaan tekijätietojen varalta. Käsikirjoituksen anonymisuus mahdollistaa *kaksoissokkoperiaatteen*, eli sen, ettei tuleva vertaisarvioija tiedä kirjoittajan henkilöllisyyttä eikä kirjoittaja arvioijan. Artikkelikäsikirjoitus ei myöskään saa ylittää annettua 8 000 sanan sanarajaa. Lähetetty artikkelikäsikirjoitus ei voi olla aikaisemmin julkaistu tai toisella lehdellä arvioitavana.

Toimitus ottaa käsikirjoituksen käsiteltäväksi vastaanotettuaan sen OJS-järjestelmässä. Päätoimittajan johdolla he päättävät joko lähettää käsikirjoituksen vertaisarviointiin tai hylätä sen ilman vertaisarviointia. Joissakin tapauksissa käsikirjoitusta voidaan myös pyytää täydentämään ennen vertaisarviointiprosessin aloittamista.

Päätöstä tehdessään toimitus arvioi seuraavia asioita. Ensinnäkin käsikirjoituksen pitää sopia lehden profiiliin. *Politiikka* julkaisee valtio-opillisia alkuperäiskirjoituksia suomeksi ja ruotsiksi. Artikkelin tulee siis edustaa politiikan tutkimusta: sen tulee olla käsittelytavaltaan politologinen ja keskustella politiikan tutkimuksen kanssa. *Politiikka*-lehden profiili on kuitenkin monia alan

erikoistuneita lehtiä laajempi ja heijastelee koko tieteenalan kirjoja. *Politiikan* profiiliin sopimattomat artikkelit ohjataan lähettämään toiseen lehteen, josta artikkeli saa todennäköisesti ymmärtäväisemmän vastaanoton ja sopivamman lukijakunnan.

Toiseksi käsikirjoituksessa tulee olla tieteellisen artikkelin keskeiset elementit. Näitä ovat 1) selkeä tutkimuskysymys, johon artikkelissa vastataan, 2) tutkimusaineisto ja tutkimusmetodi, jotka molemmat avataan asiaan kuuluvalla tavalla, 3) aineiston analyysi ja sen keskustelu teoreettisen viitekehysten ja/tai aiemman tutkimuksen kanssa ja 4) johtopäätökset, jotka pohjautuvat kirjoittajan omaan tutkimukseen.

Mikäli käsikirjoituksessa on pieniä puutteita jollain yllä mainituista osa-alueista, toimitus pyytää kirjoittajaa tekemään täydennyksiä ennen vertaisarviointiprosessin aloittamista. Merkittävä keskeneräisyys taas johtaa käsikirjoituksen suoraan hylkäykseen eli niin sanottuun *desk rejectiin*. Suora hylkäys ei kuitenkaan välttämättä merkitse käsikirjoituksen matkan lopullista päättymistä. Kirjoittaja voi työstää kirjoitustaan eteenpäin itsenäisesti tai muun akateemisen yhteisön tuella ja lähettää sen uudelleen *Politiikka*-lehteen. On kuitenkin hyvä huomioda, että pienet viilaukset eivät ole riittäviä, sillä toimitus on arvioinut käsikirjoituksen merkittävän keskeneräiseksi tai puutteelliseksi.

VAIHE 2: VERTAISARVIOIJIEN VALINTA JA VERTAISPALAUTE

Jos käsikirjoitus sopii *Politiikka*-lehden profiiliin ja sen tutkimusasetelma on kunnossa, se lähetetään vertaisarviointiin. Jokaisen artikkelin arvioi kaksi henkilöä, jotka ovat molemmat tohtorintutkinnon suorittaneita tutkijoita. *Politiikassa* pyritään siihen, että molemmat arvioijat ovat politiikan tutkijoita. Osassa aiheista toinen arvioija voi kuitenkin löytyä myös lähitieteistä, kuten historiasta, mediatutkimuksesta, sosiologiasta tai hallintotieteistä.

Politiikka käyttää samaa arvioijaa vain kerran kahdessa vuodessa. TSV:n ohjeiden mukaisesti arvioijalla ei saa olla yhteisiä julkaisuja kirjoittajan tai kirjoittajien kanssa viimeisen kolmen vuoden aikana. Arvioija ei myöskään voi olla kirjoittajien esihenkilö, alainen tai ohjaaja.

Arvioijat valitaan niin, että he täydentävät toisiaan. Toinen valittava arvioija voi esimerkiksi tuntea erityisen hyvin artikkelissa käytettävän metodologian ja toinen teeman. Arvioijat voivat myös lähestyä käsikirjoituksen aihetta toisistaan poikkeavista näkökulmista. Näin kirjoittaja saa mahdollisimman monipuoliset evästyksensä artikkelinsa jatkotyöstämiseen.

Toimitus etsii vertaisarvioijia eri paikoista. Arvioitavaksi lähetetyn käsikirjoituksen lähde luettelo on yksi keskeinen väylä. Tämän lisäksi toimitus käyttää hyväkseen omia akateemisia verkostojaan ja lehden laajempaa toimituskuntaa sekä yliopistojen internet-sivuja. Koska Suomi on pieni maa ja väitelleiden politologien määrä ei ole järin suuri, sopivien vertaisarvioijaehdokkaiden löytäminen ei ole aina helppoa – etenkin jääviyslinjausten ja kahden vuoden ”karensisäännön” vuoksi.

Vertaisarvioijaehdokkaille lähetetään kirjallinen pyyntö arvioida käsikirjoitus. Päätös tehdään artikkelin otsikon ja abstraktin perusteella. Arvioinneista ei makseta korvausta ja ne pyydetään tavanomaisesti tehtäväksi neljän viikon sisällä. Arvioinnin tekemisen tueksi arvioija saa *Politiikka*-lehden arviointiohjeet. Arvioijaehdokas voi joko hyväksyä tai hylätä pyynnön. Hylkäys johtaa uuden nimen pohtimiseen toimituksen sisällä.

Arviointiohjeissa korostetaan rakentavaa ja perusteltua otetta. Palautteessa ei siis saa olla epäkohtelias tai tyly. Pelkkien puutteiden osoittamisen sijaan palautteessa pitää tehdä konkreettisia ehdotuksia tekstin parantamiseksi. Mikäli tehdyssä vertaisarviointipalautteessa ilmenee asiatomuuksia, lehden toimitus ei toimita palautetta kirjoittajalle sellaisenaan. Tällaiset tapaukset ovat kuitenkin onneksi erittäin harvinaisia, eikä nykyinen toimitus ole kohdannut ainuttakaan asiatonta arviota toimituskautensa aikana.

Koulutustilaisuudessa puhunut apulaisprofessori Tuomas Ylä-Anttila havainnollisti, mihin asioihin hän paneutuu vertaisarvioijan tehtävässä. Ensimmäiseksi hän kiinnittää huomiota perusasioihin eli siihen, että tutkimus on tehty niin sanotusti oikein. Määrällisen tutkimusartikkelin kontekstissa tämä tarkoittaa sitä, että tutkimuksessa mitataan sitä, mitä väitetään mitattavan ja että mittaus tapa on oikea. Laadullisissa tutkimuksissa hän kiinnittää huomiota siihen, että artikkelissa on järkevä argumentti ja että artikkelin empiria tukee riittävällä tavalla esitettyä argumenttia. Tärkeää on myös, että tutkija on harkinnut vaihtoehtoisia kuvauksia tai selityksiä argumentilleen, eikä artikkelista välity kuva empirian tarkoitushakuisesta poimimisesta valitun argumentin puolustamiseksi.

Toinen merkittävä arviointikriteeri on artikkelin tieteellinen kontribuutio. Tieteellisen kontribuution osoittaminen lähtee liikkeelle aiemman kirjallisuuden riittävän tarkasta kuvauksesta. Kuvatun kirjallisuuden pohjalta perustellaan tarve tutkia artikkelissa käsiteltyä aihetta tai asiaa. Tieteellisen kontribuution osoittamiseksi ei riitä toteamus siitä, että aihetta ei ole aiemmin tutkittu, sillä se ei vielä itsessään tee aiheesta tutkimisen arvoista. Artikkelin tieteelliseen kontribuutioon pitää myös palata johtopäätösosiosuudessa, jossa tuodaan esiin mitä artikkelilla on saavutettu.

Kirjoittaja voi valmistautua vertaisarviointiin käymällä lävitse alla olevan tarkistuslistan ennen artikkelin lähettämistä toimitukselle. Lista pohjautuu *Politiikka*-lehden arviointiohjeisiin.

1. Olenko esitellyt tutkimuskysymyksen, aineiston ja menetelmät ymmärrettävästi ja riittävällä tarkkuudella?
2. Onko aiempi tutkimuskirjallisuus esitetty kattavasti ja hyödynnänkö sitä tutkimusaukon osoittamisessa ja analyysissäni?
3. Perustelenko teoreettiset, metodologiset ja käsitteelliset valintani ja kytkeytyvätkö ne aineistoni empiriaan?
4. Ovatko tulokseni omaperäisiä ja uusia ja tuonko uutuusarvon sanallisesti esiin aiempaan tutkimuskirjallisuuteen pohjautuen?

Vertaisarvioija kirjoittaa käsikirjoituksesta kirjallisen arvion ja valitsee julkaisusuosituksensa. Kirjallisen arvion suosituspituus on 1–2 sivua ja siitä käy ilmi käsikirjoituksen keskeiset ansiot ja kehityskohteet. Julkaisusuosituskategoriat ovat seuraavat: 1) Hyväksy käsikirjoitus, 2) Vaatii korjauksia, 3) Lähetä uudelleen arvioitavaksi, 4) Lähetä toiseen julkaisuun, 5) Hylkää käsikirjoitus ja 6) Katso kommentit. Kategoriat siis eroavat jonkin verran tieteellisen julkaiseminen kenties tunnetuimmista kategorioista: suuret (*major*) ja pienet muutokset (*minor revisions*).

Molemmat vertaisarvioinnit saatuaan toimitus laatii päätoimittajan johdolla päätöksen tehtävien muutoksien laajuudesta. Suora artikkelin hyväksyminen sellaisenaan on erittäin harvinaista. Päätös muutoksien laajuudesta edustaa yleensä keskitietä vertaisarvioijien palautteista,

vaikkakin viimekätinen päätösvalta on lehden päätoimittajalla. Tilanteissa, joissa vertaisarvioijat ovat keskenään erimielisiä artikkelin ansioista, painotetaan yleensä kriittisempää lausuntoa. Päätöksen yhteydessä kirjoittaja saa toimituksen laatiman yhteenvedon artikkelin keskeisimmistä kehityskohteista sekä molemmat lausunnot sellaisinaan. Artikkelin voidaan myös päätyä hylkäämään kokonaan, mikäli arvioijat näkevät, ettei se täytä tieteellisen tutkimuksen laatuvaatimuksia. Tällöin kyseisen artikkelin matka päättyy siltä erää.

VAIHE 3: VERTAISPALAUTTEEN VASTAANOTTAMINEN JA SIIHEN VASTAAMINEN

Seuraavaksi artikkelin kirjoittaja vastaanottaa ”tuomionsa”. Tavanomaisesti kirjoittaja on jo odottanut päätöstä ja pohtinut sen sisältöä – joskus hyvinkin kuumeisesti tai kauhunsekaisin tuntein. Kuten koulutustilaisuudessa puhuneet tutkijat kertoivat, monelle nuorelle tutkijalle voi tulla melkoisena yllätyksenä se, miten suuri työ artikkelin kanssa on yhä edessä. Itseä kannattaa valmistaa siihen, etteivät vertaisarvioijat tule hyväksymään artikkelia sellaisenaan, vaan vaativat siihen todennäköisesti suuriakin muutoksia. Tämä helpottaa palautteen vastaanottamista ja auttaa asennoitumaan tulevaan työkuormaun.

Tilaisuudessa puhunut tutkijatohtori Aino Tiihonen kertoo vertaispalautteen vastaanottamisen aiheuttaman ensireaktion olevan ennen kaikkea tunnereaktio. Ensisilmäykseltä palaute vaikuttaa paljon synkemmältä kuin mitä se lopulta onkaan. Tunnereaktion laantumiselle kannattaakin antaa hieman aikaa ja käydä sitten uudestaan vertaisarviointiraportin kimppuun järki edellä: *mitä täällä oikeasti sanotaan*. Vertaisarviointiraportti kannattaa käydä huolellisesti läpi useamman kerran ja näyttää se myös omalle ohjaajalle tai muulle kollegalle. Toinen silmäpari voi auttaa suhteuttamaan omaa, osittain tunnereaktioon perustuvaa käsitystä arvion kriittisyydestä ja muutoksien suuruusluokasta.

Vertaispalautetta vastaanottaessa kannattaa pitää mielessä sen tehtävä tieteellisen tiedon laadun varmistajana ja kirittäjänä. Tunnemyrskyistä huolimatta palaute on arvioijan lahja kirjoittajalle. Vertaisarvioija, oman alansa ekspertti, on vapaaehtoisesti suostunut uhraamaan omaa kallisarvoista aikaansa ja käymään artikkelikäsikirjoituksen huolellisesti läpi – ja tekemään parhaansa auttaakseen kirjoittajaa saamaan artikkelista mahdollisimman hyvän. Vaikka muutosehdotuksia ja kehityskohteita löytyykin, arvioija on kuitenkin nähnyt artikkelissa potentiaalia, sillä muutoin hän olisi hylännyt sen. Kannattaa myös muistaa, että arvio koskee nimenomaan anonyymia artikkelikäsikirjoitusta, ei omaa itseä tai omaa asiantuntijuutta kokonaisuudessaan.

Palautteen pohjalta tehtävistä muutoksista täytyy laatia erillinen dokumentti eli *muutos-synopsis*, jossa kuvataan, miten kirjoittaja on huomionnut saamansa palautteen käsikirjoituksen jatkotyöstämisessä. Muutossynopsin laatimisesta puhunut tutkijatohtori Juha Ylisalo kertoo luokittelevansa vertaisarviointipalautteesta löytyvät kehityskohteet kolmeen: 1) merkittäviin muutoksiin, 2) pieniin muutoksiin ja 3) toimenpiteitä aiheuttamattomiin kohtiin. Merkittävät muutokset ovat sananmukaisesti sisällöllisesti laajimmat muutokset, joita artikkelille tehdään. Niiden raportoinnille tulee antaa suurin huomio myös muutossynopsiksessa. Kaikki muutokset suurista pienimpiin kuitenkin raportoidaan muutossynopsiksessa kohta kohdalta.

Myös toimenpiteitä aiheuttamattomat muutosehdotukset käydään läpi muutossynopsiksessa. Vertaisarvioijien tekemistä ehdotuksista huolimatta valta ja vastuu artikkelista säilyvät

kirjoittajalla, eli kaikkia vaadittuja muutoksia ei tarvitse tehdä. Vertaisarvioijat ovat inhimillisiä olentoja ja voivat tehdä huonojakin ehdotuksia. Kirjoittajan pitää kuitenkin huolellisesti – ja kohteliaasti – perustella, miksi jättää jotakin tekemättä. Arvioijat voivat myös tehdä sinänsä hyviä, mutta artikkelin fokusta liiaksi kasvattavia ehdotuksia. Tällaisen ”rönsyilyn” voi senkin torpata kohteliaasti. Pahinta arvioijalle on, mikäli hän on tehnyt listan huolellisesti laadittuja muutosehdotuksia, jotka kirjoittaja ohittaa ylimielisellä olankohautuksella ilman sen kummempia perusteluja. Muutoinkin muutossynopsiksessa kannattaa pitäytyä kohteliaassa ja arvostavassa kielessä.

Muutossynopsista ei kannata ylenkatsoa tai pitää sitä turhana muodollisuutena. Kuten Ylisaalo korostaa, muutossynopsis on itse asiassa tärkeä toimituksen ja arvioijien vakuuttamisen paikka. Siinä kirjoittajan on mahdollista osoittaa, miten artikkeli on kehittynyt eteenpäin ja että se lunastaa paikkansa julkaistavien artikkeleiden joukossa. Päätoimittaja ja arvioijat ovat tutustuneet artikkeliin jo jokin aika sitten eivätkä muista kaikkia sen yksityiskohtia. Pelkkä paranneltu artikkeli yksinään ei kerro heille, millaisen kehitysprosessin tutkimus on kokenut. Hyvin laadittu muutossynopsis tekee arvioijien ja päätoimittajan työn mahdollisimman helpoksi osoittamalla selkeästi, mitä artikkelille on tapahtunut vertaisarviointipalautteen vastaanottamisen jälkeen.

Tutustuttuaan paranneltuun käsikirjoitukseen ja muutossynopsikseen päätoimittaja tekee päätöksen artikkelin kohtalosta. Mikäli jompikumpi tai molemmat arvioijat ovat toivoneet uutta arviointikierrosta lausunnossaan, sellainen lähes poikkeuksetta avataan. Uusi arviointikierros merkitsee sitä, että arvioijat arvioivat artikkelin uuden parannelun version ja kirjoittavat siitä uuden lausunnon. Kirjoittaja tekee uusia lisäparannuksia artikkeliinsa ja laatii uuden muutossynopsiksen, minkä jälkeen päätoimittaja tekee julkaisupäätöksen.

VAIHE 4: ARTIKKELIN TOIMITTAMINEN JA JULKAISU

Myönteinen julkaisupäätös on tutkijan arjen tähtihetkiä ja sitä tulee juhlia. Työ artikkelin parissa ei kuitenkaan pääty päätoimittajan iloisiin uutisiin, vaan edessä siintävät artikkelin toimittaminen ja taittoversion tarkistaminen. Tarkkuutta ja työtunteja tarvitaan siis yhä.

Artikkelin toimittaminen tapahtuu lehden toimitussihteerin johdolla. Toimitussihteerin tehtävää voisi kuvata eräänlaisena palveluammattina: hän tekee artikkeliin sellaisia editointiehdotuksia, jotka tekevät artikkelista mahdollisimman toimivan kokonaisuuden. Tämä on sekä kirjoittajan että lukijoiden etu. Toimitussihteerä on artikkelin koelukija, joka antaa kirjoittajalle tärkeää tietoa tekstin luettavuudesta ja selkeydestä. Ulkopuoliset silmät eivät läheskään aina näe ja tulkitse tekstiä samalla lailla kuin sen kirjoittaja ja tehdyn tutkimuksen läpikotaisin tunteva erityisasiantuntija. Toimitussihteerin lisäksi myös muu toimitus kommentoi tekstiä eli kirjoittaja saa useamman eri ihmisen näkemyksen ja parannusehdotukset.

Myös vertaisarviotsijat ovat saattaneet tehdä joitain huomiota artikkelin kielestä ja kerronnasta, mutta varsinainen kielentarkastus ja editointityö on ohjeistettu jätettäväksi toimitukselle. Toisin sanoen toimittamista voisi kuvailla toisina kommentteina artikkeliin – tällä kertaa huomio on vain suurten sisällöllisten linjojen sijaan pienemmissä yksityiskohdissa ja kielessä.

Editointipöydälle tulevasta artikkelista katsotaan erityisesti seuraavia asioita. Artikkelin looginen rakenne ja eteneminen ovat oleellisia asioita artikkelin kokonaisvaltaiselle ymmärtämiselle.

Myös yleiseen luettavuuteen kiinnitetään huomiota. Tämä tarkoittaa esimerkiksi liian pitkien ja monimutkaisten virkkeiden lyhentämistä ja yksinkertaistamista sekä kapulakielisyyden ja anglismien välttämistä. Artikkelin keskeisiä käsitteitä lukuun ottamatta on hyvä pysyttäytyä enimmäkseen yleiskielessä liiallisen tiedejargonin sijaan. Mikäli artikkelissa on sellaisia lauseita, joiden merkitys ei avaudu ulkopuoliselle lukijalle, kirjoittajaa informoidaan asiasta. Lisäksi toimitus voi tehdä pieniä sisällöllisiä huomioita, kuten nostaa esiin tekstistä löytyviä epätarkkuuksia tai sisäisiä ristiriitoja.

Toimitusvaiheessa varmistetaan, että käsikirjoitus on laadittu *Politiikka*-lehden kirjoittajaohjeita noudattaen. Lehden kotisivuilta löytyvät ohjeet kertovat muun muassa, miten suorat lainaukset merkitään ja koska kursivointia käytetään. Merkittävin on tietysti ohjeistus tekstin sisäisten lähteiden käytöstä ja kirjallisuusluettelon laatimisesta. Kirjoittajaohjeiden vastaisesti laadittu kirjallisuuslista lähtee bumerangina takaisin kirjoittajan työpöydälle. Toimitussihteeri tarkistaa myös tekstissä viitattujen teosten ja lähdeluettelon yhteneväisyyden, eli sen, että jokainen viitattu teos on lähdeluettelossa ja että lähdeluettelossa ei ole muita kuin tekstissä mainittuja teoksia. Lisäksi on hyvä huomata, että ohjeissa annettu 8 000 sanan sanaraja pätee yhä eli vertaispalautteeseen vastaaminen ei saa pidentää tekstiä enimmäissanamäärän yli.

Kirjoittajalle annetaan tavallisesti noin yhdestä kahteen viikkoon aikaa reagoida tehtyihin korjausehdotuksiin. Suorat muutokset merkitään tekstiin *track changes* -toiminnolla eli tekstiä ei muuteta kirjoittajan huomaamatta – poikkeuksena lähdeluetteloon tehdyt pienet korjaukset ja muut mahdolliset tekniset asiat. Muut huomiot merkitään kommentein. Kirjoittaja saa palauttaa toimitukseen kommentaattorin putsatun version eli muutossynopsista tai muutaakaan kirjallista dokumentaatiota tehdyistä muutoksista ei tarvita. Teknisten kirjoittajaohjeiden noudattaminen on pakollista lehden yhtenevän ilmeen vuoksi, mutta muut huomiot ovat enemmän tai vähemmän tulkintakysymyksiä. Kirjoittajan kannattaa kuitenkin ottaa vakavasti toimituksen huomiot esimerkiksi epäselvästä tai epätasaisesta kielenkäytöstä, rakenteellisista ongelmista tai tekstin ristiriitaisuuksista. Mikäli heillä on ollut ongelmia tulkita tekstiä, he tuskin ovat ainoita.

Editointivaiheen jälkeen ammattitaitaja taittaa word-tiedostomuodossa olevan käsikirjoituksen *Politiikka*-lehden tyylin mukaiseksi pdf-tiedostoksi. Kirjoittaja saa aina taittoversion tarkistettavakseen ennen lopullista julkaisua. Huolellisesta editointiprosessista huolimatta taittoversion jää lähes poikkeuksetta jokin lyöntivirhe tai muu vastaava erhe, eli taittoversion tarkistamiseen kannattaa varata rauhallinen hetki ja mieli. Hyvä neuvo on tulostaa artikkeli paperille ja käydä se läpi sieltä. Taittaminen itsessään voi vaikuttaa siihen, että artikkelin mahdolliset taulukot ja kuvat eivät näy siltä, miltä niiden pitäisi. Myös tavutuksessa saattaa ilmetä ongelmia. Nämä asiat vaativat erityistarkkuutta. Myös toimitus katsoo taittoversion läpi erityisesti kirjoittajaohjeiden noudattamisen osalta.

Taittoversion tarkistamisen on viimeinen artikkelin kieli- ja teknisen ulkoasun tarkastus. Tekstiin tehdään tässä vaiheessa enää pieniä, kosmeettisia muutoksia. Varsinainen tekstin sisällöllinen ja ilmaisullinen työstö ovat tapahtuneet vertaispalautteeseen ja toimituksen editointiehdotuksiin vastattaessa.

Tarkistettu ja julkaisuvalmis pdf-versio ottaa paikkansa julkaisujonosta. *Politiikka*-lehti julkaistaan neljästi vuodessa, kunhan valmiina on 2–3 vertaisarvioitua artikkelia sekä vaihteleva määrä lyhyempiä katsauksia, kirja-arvioita ja lektioita. Säännöllisiä julkaisupäivämääriä ei ole,

mutta lehti ilmestyy melko tasaisesti alkuvuodesta, keväällä ennen kesälomia, syksyllä ja loppuvuodesta. Julkaisuajankohta pyritään ennakoimaan kirjoittajalle editointi- ja taittovaiheen yhteydenpidon aikana. Lehti ilmestyy avoimella alustalla eli kaikki lehden artikkelit ovat vapaasti ja maksutta luettavissa.

Onnea, artikkelisi on nyt julkaistu!

Vuosina 2021–2022 Poliitika-lehden päätoimittajana toimii dosentti, YTT Katja Mäkinen, toimituspäällikkönä YTM Miika Salo ja toimitussihteerinä YTM Annu Perälä. Lehden järjestämässä koulutustilaisuudessa olivat puhumassa myös apulaisprofessori, VTT Tuomas Ylä-Anttila, tutkijatohtori, YTT Aino Tiihonen sekä tutkijatohtori, VTT Juha Ylisalo.

KIRJOITTAJATIEDOT

ANNU PERÄLÄ

YTM, toimitussihteerin (2021–2022)

Poliitika-lehti

annu.perala@uwasa.fi